Kutchhi

આંજે માટે ખાસો સનેડ઼ો

ચોપડી ૫

આંજે માટે ખાસો સનેડ઼ો
અનુક્રમણિકા

વારતા	પનાં નંબર
૧) મરિયમકે વચન લુક ૧: ૨૬-૩૮	૫
૨) ઈસુજો જનમ લુક ૨ : ૧-૨૦	૮
૩) ઈસુ પુઠિયા રઈ વ્યા લુક ૨ : ૪૧-૫૨	૧૨
૪) ઈસુજો યોહાન વટા બાપ્તિસ્મા લુક ૩ : ૨૧-૨૨	૧૫
૫) શેતાન વટા ઈસુજી કસોટી લુક ૪ : ૧-૧૩	૧૬
૬) બિજજી ગાલ લુક ૮ : ૪-૧૫	૧૯
૭) ઈસુ સરોવરજો વાવડો શાંત કરીએંતા લુક ૮ : ૨૨-૨૫	૨૨
૮) ઈસુ પંજ હજારકે જિમાડીએંતા લુક ૯ : ૧૦-૧૭	૨૪
૯) દયાળુ નોલે મુસાફરજી વારતા લુક ૧૦ : ૨૫-૩૭	૨૬
૧૦) ઈસુ ચેલેંકે પ્રાર્થના કરીધેં સખાઈએંતા લુક ૧૧ : ૧-૧૩	૩૦
૧૧) પવિતર સાબ્બાથ ડીં જોજ દયા લુક ૧૩ : ૧૦-૧૭	૩૩
૧૨) વંઞાએલો મલેસે આનંધ લુક ૧૫ : ૧-૩૨	૩૫

१३) डोंએ રગતપિતીયેંજો સજો થીયણું ४२
લુક ૧૭ : ૧૨-૧૯
१४) ઈસુજે મરેજી આગાઈ ४४
લુક ૧૮ : ૩૧-૩૪
१५) જાખીજે ઉતે ઈસુ ४५
લુક ૧૯ : ૧-૯ અ
१६) રાજા તરીકે ઈસુજો આવકાર ४७
લુક ૧૯ : ૨૮-૩૮ અ
१७) ચેલેં ભેગો પાસ્ખા પરવ ४९
લુક ૨૨ : ૭-૨૩
१८) અદાલતમેં ઈસુ ५२
લુક ૨૩ : ૧-૧૨
१९) ઈસુકે મોતજી સજા ५५
લુક ૨૩ : ૧૩-૨૫
२०) ઈસુ મરણથંભતે જડાણા ५७
લુક ૨૩ : ૨૬-૪૩
२१) ઈસુજો મરણ ६२
લુક ૨૩ : ૪૪-૪૯
२२) ઈસુજો ધફન ६४
લુક ૨૩ : ૫૦-૫૬
२३) ઈસુ સજીવન થ્યા ६६
લુક ૨૪ : ૧-૧૨
२४) ઈસુ સરગમેં ઉસ્યા ६८
લુક ૨૪ : ૩૬-૫૩

'પેલા હી વાંચ્યો

ઈસુ વિસયજી હી ચોપડી આય.
અજ્થી ઉનઈ સદીઉ પેલા
ઈસુ થઈ વ્યા.
હેવરજે ઈઝરાયલ દેસમેં ઈ રયા હોવા.
ઈન સમયમેં ઈઝરાયલતે રોમન સરકારજો રાજ હો.
પ્રજાજે માટે પણ ઈઝરાયલ નાલો વપરાંધો હો.
વરી હી માડુ યહુદી તરીકેં ઓળખાંજેંતા.
ખાસ ઉદ્ધારક અચીને ઈનીકે મુગ્ત કરે
એળી આશ્યા યહુદી રખંધા હોવા.
ઈસુ પંઢ ઈ ખાસ ઉદ્ધારક હોવા.
ઈસુજા કથન અને કમ
લુક નાલેજે લેખક લખેં આંય.
લુક અનુસાર સુભ સમાચાર તરીકે
ઈનજી ચોપડી જાણીતી આય.
ઈશ્વર પાં મણીંતે પ્રેમ કરીએંતા.
એળો ઈસુ સખાયોં.
એતરે માંધા અને તન્દોરસ્ત, ગરીબ અને શાઉકાર,
ખરાભ અને ખાસા, માડુ અને બાઈમાડુ, છોરા અને છુકરીઉ
મણી મથે ઈશ્વર પ્રેમ કરીએંતા.
દરેક બાબતલાય ઈશ્વરતે ભરોંસો રખેજો,
અને કેળી રીતસેં પ્રાર્થના કરણી,
અને ઈશ્વરકે પ્રસન કેણા
ઈ પણ સખાંયોં હો.
જો આંઈ લુકજી સજી ચોપડી વાંચેલા મંઘધો હો,
.ત બાઈબલ સોસાયટીકે કાગળ લખો.
લુકજી ચોપડી બાઈબલજી ચોપડીમેં. હકડી આય.

૧ મરિયમ કે વચન

હકડો ડીં ઇશ્વર ગાબ્રીયેલ ડૂતકે
ગાલીલ પ્રાંતજે નાસરેથ નગરમેં હલાયોં.
ડૂત વટે કુંવારી કન્યા મરિયમલાય સનેડ઼ો હો.
મરિયમજી સગાઈ
ધાઉધ રાજાજે વંસજે યોસેફ નાલેજે માડુ
સે કેમેં આવઈ હુઈ.

ડૂત મરિયમ વટે અચીને ચેં,
"પ્રણામ !"
પ્રભુ તો ભેરા અંઇ,
અને તોકે ઘણેજ માન ડિનો અચોં."
ડૂતજો સનેડ઼ો સુણીને મરિયમ ઘણેજ ગભરાજી વઇ,
અને ઇનજો કુરો અરથ હુંધો સે વિચારણ લગી.
ડૂત ઇનકે ચેં,
"મરિયમ, ગભરાઇજ મ.
હીતા ઇશ્વર તોકે વડો માન ડિનો અચોં.
તું ગર્ભવંતી થીનીએં.
અને પુતરકે જનમ ડીનીએં
અને તું ઇનજો નાલો ઇસુ વિજનીએં.
ઇ મહાન થીંધો,
અને પરમ ઇશ્વરજે પુતર
તરીકે ઓળખાંધો.
ઇનીંજા પુરખો ધાઉધજી માફક
પ્રભુ પરમેશ્વર ઇનકે રાજા ભનાઇંધા,
ઇ ઇઝરાયલ પ્રજાતે હંમેશાજે માટે રાજા ભનધો,
અને ઇનજે રાજજો કડેં પણ અંત અચીંધો ન.))
મરિયમ ડૂતકે ચેં,
"આંઉતા કુંવારી અઇયાં.
ત પોય એડો કેડી રીતે ભને !"

ડૂત જભાભ ડને,

“પવિત્ર આત્મા તો મથે અચીંધો,
અને ઇશ્વરજો પરાક્રમ તો ભેરો રોંધો.
હીનજ કારણજે લીધે ઈ પવિતર બાલક
ઇશ્વર પુતર ચોવાંધો.

તોજી સગી એલીસાબેત જે વિસયમેં વિચાર કર
માડુ ઇનકે વાંઝણી ચેંતા,
અને ઈ ગેઢી આય,
તોય પણ હેવરજો ઇનકે
છઉં મેણો વંઝેતો.

કારણ, ઇશ્વરકે મળે શકય આય.”

મરિયમ ચેં,

“આંઉતા પ્રભુજી દાસી અઇયાં
આંજે ચે પરમાણે
મળે મુંકે થીએ.”

૨ ઈસુજો જનમ્

રોમન સમ્રાટ ઓગસ્તસ હુકમ બાર વધે જે,
સામ્રાજ્યજા મળે નાગરીક વસતી ગણતરીલાય
પંઢજી નોંધણી કરાયેં.

તેંસે યોસેફ
ગાલીલ પ્રદેશજે નાસરેથથી
યહુદીયાજે બેથલેહેમ નગર વંઝેલા નકરયો.
હીન નગરમેં ધાઉધ રાજા
જનમેઓ હો.
યોસેફ ધાઉધજો વંસજ હો,
તેંસે ઈનકે બેથલેહેમ વંઝણું પ્યો,
પંઢજી વિવાહિતા મરિયમ ભેગો
ઈ ઉતે વ્યો.
ઈન સમયમેં મરિયમ ગર્ભવંતી હુઈ,
ઈ બેથલેહેમમેં હુવા તેરજ
ઈનજો સુવાવડજો સમય અચી પુગો.
ઈનીલાય ધરમશાળામેં ઓતારેજી
કોય જગ્યા ન હુઈ,
તેંસે ઈ ઢોરેકે નીરણકેજી જગ્યામેં વ્યા.
અને ઉતે મરિયમ
પંઢજે પેલે ખોરેજે પુતરકે
જનમ ડિને.
ઈન ઈનકે કપડેમેં વિટેને
ગમાણમેં સુમારે.

ઈન રાતજો કતરાક ભરવાડ ખેતરમેં
પંઢજા માલજા ટોળા સાચવીંધા હોવા.
પ્રભુજો દૂત ઈનીકે ડસાણો
અને પ્રભુજો મહિમા
ઈની મથે પ્રકાશ્યો.
ઈ ઘણેજ ગભરાજી વ્યા, પણ દૂત ઈનીકે ચેં,
"ગભરાઈજા મ! મું વટે વધામણીજા શુભ સનેડ઼ો આય,
અને ઈ સુણીને મળે માડુએંકે આનંધ આનંધ થીંધો.
અજ બેથલેહેમમેં આંજે મુકિતદાતા
ખ્રિસ્ત પ્રભુજો જનમ થ્યો આય.
આંઈ હકડે બાલકકે કપડેમેં વિટેલો
અને ગમાણમેં સુમેલો નેરીંધા.
ઈન નિશાની મથા મુંજા શબદ
સચા પુરવાર થીંધા."
હેકાહેક દૂતેજો વડો સમુદાય પરગટ થ્યો
અને ઈશ્વરજી સ્તુતી કરીંધે ઈની ગાયોં:
પરમ ધામમેં વસધલ
ઈશ્વરજો સૌકોય જયજયકાર કરેં.
જમીનતે ઈનીકે પ્રસન્ન કરીંધલેકે
પંઢજે વચન પરમાણે શાંતિ ઈ બક્ષેં"
દૂત સરગમેં પાછા વેંધા રયા.
પોય ભરવાડેં હકડેબેંકે ચ્યાં,
"બેથલેહેમમેં ભનેલી બીનાએંજે વિસે
પ્રભુ પાણકે જણાયોં અયોં.
હલો, પાણ વંઝીને નેરીયું".

તેંસે ઈ તુરત હલણ લગા
અને મરિયમ અને યોસેફ કે શોધે કઢયોં,
અને બાલકકે ગમાણમેં સુમેલો ડિઠો.
ઉની બાલકકે નેરેને
દૂતે ઈનજે વિસયજો કરેલી ગાલ
મરિયમ અને યોસેફકે ચઈ સુણાયો.
ભરવાડેં બેંકે પણ ઈ ગાલ સુણાયો
અને ઈ સુણીને
મળે અચંબેમેં પઈ વ્યા.
મરિયમ હી મળે ગાલ પંઢજે મનમેં સંઘરે રખેં,
અને હીન મથા ઉંનું વિચાર કરણ લગી.
ભરવાડેં જુકો જુકો સોં અને નેરયોં
ઈનજે લીધે ઈશ્વરજી સ્તુતિ કરીંધા
પંઢજે ટોળેંવટે પાછા ફરયા.
દૂતે ઈનીકે ચ્યોં હોં
ઈનજ પરમાણે મળે ભન્યો હોં.

૩   ઈસુ પુઠિયા રઈ વ્યા

ઈસુજા મા અને બાપા પાસ્આપર્વજી ઉજવણીલાય
દરસાલ યરૂશાલેમ વેંધા હોવા.
ઈસુ બારે વરેંજા થ્યા તેર
ઈ ઉની ભેગા પર્વમેં વ્યા.

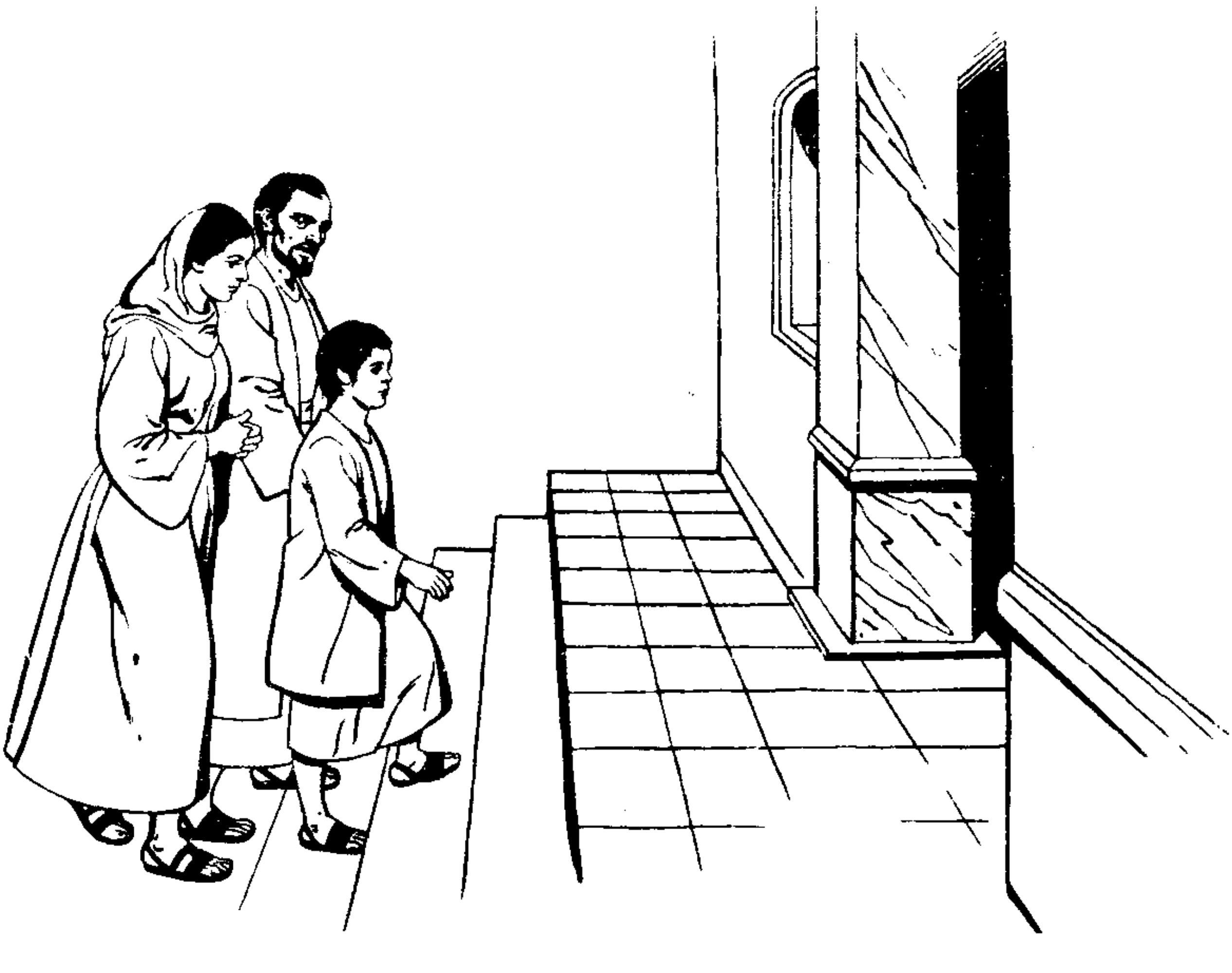

પર્વ પૂરો થ્યો ઈતરે ઈનીજા માબાપ
યરૂશાલેમથી પાછા વરયા.
ઈસુ પુઠિયા રઈ વ્યા તેંજી ઈનીકે ખબર ન હુઈ.
ઈસુ ટોળે ભેરાજ હુધા
એળો ઈ ધારીધાં હોવા.
ઈન હકડો સજો ડીં મુસાફરી કયોં
ઈન પોઆ ઈની સગેં સંબંધી અને ભાઈબંધમેં
ઈસુજી સોધ કયોં,
પણ ઈ ઈનીકે મલ્યા ન.
તેંસે ઈ ઈનીકે શોધીંધે શોધીંધે યરૂશાલેમ પાછા વ્યા.
ત્રે ડીં ઈની ઉનીકે મંધરમેં શોધે કઢયોં.
યહુદી પંડીત ઈસુજો સુણધા અને પરસન પુછંધા હોવા.
ઈસુ ઉની વચમેં વઠા હોવા.
ઈસુજા બુદ્ધિભરેલા સવાલ જભાભેંસે મળે અચંબેમેં પઈ વ્યા.
ઈસુકે ડીતે નેરેને ઈનીજા માબાપ અચંબેમેં પ્યા.
ઈનીજી મા ઈનીકે ચ્યોં,
"પુતર તોજે પે અને મું તોજી
કેતરી મળે ચંધાસે શોધ કઈ.
અસાંસે તો હેડો વર્તાવ કીં કે?"
પણ ઈસુ જભાભ ડિનો,
"આંકે મુંજી શોધ કેજી જરૂર ન હુઈ
મુકે મુંજે બાપાજે ઘરમેં રયો ખપે,
તેંજી આંકે ખબર હુણી ખપધી હુઈ."
પણ ઈસુ જુકો ચ્યોં સે
ઈનીંજા માબાપ સમજી સગ્યા ન.

તેં પોઆ ઈસુ ઈનીજે માબાપ ભેરા નાસરેથ વ્યા,
અને દરેક બાબતમેં ઉનીજે આધીન રયા.
ઈનીજી મા હી મળે બાબતું પંઢજે મનમેં
સંઘરે રખ્યોં અને ઈન વિસયમેં ઘણેવાર વિચાર કયોં.
ઈસુ શરીરમેં અને જ્ઞાનમેં
વધારો પામીધા વ્યા.
મળે માડુ ઈસુકે ચાહીંધા હોવા,
અને ઈશ્વર ઈની મથે પ્રસન્ન હોવા.

૪ ઈસુજો યોહાનવટા બાપ્તિસ્મા

ઘણે વરેં પોઆ
ઈસુ યરદન નયજે કંધે મથે વ્યા.
ઉતે યોહાન માડુએંકે બાપ્તિસ્મા ડીંધો હો.
યોહાન મણી માડુએંકે બાપ્તિસ્મા ડિને,
અને ઈસુકે પણ બાપ્તિસ્મા ડિને.
બાપ્તિસ્મા પોઆ તુરતજ ઈસુ પ્રાર્થના કયોં.
અને ઈ પ્રાર્થના કરીંધા હોવા એળેમેં આકાશ ઉઘડી વ્યો.
અને ઈશ્વરજો આત્મા કબુતરજે રૂપમેં
ઈની મથે ઉતરી આયો.
પોય ઈશ્વર આકાશમંજાથી ઈની સે ગાલ કયોં:
"તું મુંજો પ્યારો પુતર અઈયેં,
તો મથે આંઉં પ્રસન્ન અઈયાં."

૫ શેતાનવટા ઈસુજી કસોટી

બાપ્તિસ્મા પોઆ તુરતજ
ઈશ્વરજે આત્માસે ભરપુર થઈને
ઈસુ પાછા ફરયા.
ઈશ્વરજો આત્મા ઈનીકે
વેરાન પ્રદેશમેં ગની વ્યો.
શેતાન ઉતે આયો
અને ચારી ડીં સુધી
ઈન ઈસુજી કસોટી કેં
અને ઈનીવટા ખોટો
કરાયજી કોશીશ કે™.

હીની ડીંએ દરમ્યાન ઈસુ ઉપવાસ કયોં હોં,
તેંસે ઈનીકે ઘણેજ ભુખ લગી.
પોય શેતાન ઈનીકે ચેં,
"તું ઈશ્વર પુતર હોય સેં
હી પાયણેકે આજ્ઞા કર
ત ઈ રૂટલી ભની વંઝે."
પણ ઈસુ જભાભ ડીનો,
"શાસતરમેં લખેલો આય,
'માડુ ફકત રૂટલી મથેજ
જીએ નતો."
પોએ શેતાન ઈસુકે ઉચીં જગ્યાતે ગની વ્યો,
અને હકડી ક્ષણમેં ઈસુકે ધુનીયાજા મળે રાજ વતાંય
શેતાન ઈનીકે ચેં,
"જો તું પગે પઈને મુંજો ભજન કરીએં
ત હી મળે રાજ અને તેંજો વૈભવ
આંઉ તોકે સોંપે ડીંધોસ.

હની મણી મથે હાલ મુંજી સતા આય,
અને આંઉ ચાહીઆં તેંકે
હી મળે ડઇ સગાંતો.
પગે પઇને મુંજો ભજન કર,
અતરે હી મળે સતા તોજી થીંધી.''
ઇસુ ઇનકે જભાભ ડીનો,
"શાસતરમેં ઇ પણ લખેલો આય,
'પ્રભુ તોજે ઇશ્વરજી હેકલેજી જ
તું ભગ્તી કર.
અને બે કેંજી ન.
માતર ઇનીજી જ તું સેવા કર.''

પોય શેતાન ઈસુકે યરૂશાલેમ ગની વ્યો
અને મંધરજે મણીથી ઉચેં ભાગતેં ઈનીકે વેરાંય.
ઈન ફરીસેં ઈસુકે ચેં,
"તું ઈશ્વર પુતર હોયસેં
હયાંથી હેંક ડઈ નીચેં પો.
શાસતરમેં લખેલો આય:
'તોજી સંભાર ગંનેલાય
ઈશ્વર પંઢજેં દૂતેંકે આજ્ઞા કરીંધા.'
વરી શાસતરમેં ઈપણ લખેલો આય:
'જડેં તું પોને તેર દૂત તોકે
પંઢજે હથેંમેં જલે ગનધા,
જેંસે નીચેંજે પાયણે મથે પછડાયસેં
તોકે ઈજા થીંધી ન.'
ઈસુ ઈનકે જભાભ ડીનો,
"શાસતરમેં ઈ પણ લખેલો આય:
તોકે તોજી મરજી પરમાણે તોજે પ્રભુ પરમેશ્વરજી
કસોટી કરણી ન."
શેતાન બઈ ઘણે રીતે
ઈસુજા કસોટી કેં
અને ખોટો કરાયલાય કોશીશ કેં
પણ ઈનકે સફળતા મલઈ ન
તેંસે થોડેક સમયજે માટે ઈસુ વટાનું હલ્યો વ્યો.

૬ બિજ્જી ગાલ

હકડો ડી,
ઘણે શેરે મંજાથી ઘણે માડુ ઈસુ વટે અચણ લગા,
તેર ઈસુ ઈની વટે નીચેજી ગાલ કયોં :
"હકડીવાર ખેડુ બિજ પોખેલા પંઢજે ખેતરતે વ્યો.
ખેતરમેં બિજ પોખીંધે
કતરાક રસ્તે મથે પ્યાં.
ઉતે ઉ માડુએંજે પગ નીચે કચરાજી વ્યા.
અથવા પંખી અચી ચુણી વ્યા.
કતરાક બિજ પથરાળ જમીનતે પ્યા.
ઉન મંજાનું કુંપર ત ફુટી નકરયા
પણ જમીન સૂકીભઠ હુઈ જેંસે સુકી વ્યા.
કતરાક બિજ કંઢે ને ઝાંખરે મથે પ્યા.
મોલ ભેરા કંઢા ઝાંખરા પણ વધ્યા.
અને ઈ ઝડપસેં વધીને
મોલકે ધાબે ડિનો.

પણ કતરાક બિજ ખાસી ફળદ્રુપ જમીનમેં પ્યા.
છોડ વધ્યા અને
સો ગણો પાક ઉતર્યો.
ઈસુ આગળ ચ્યોં,
“જો આંકે સચઈજ સમજણુ હોય
ત મુ આંકે ચ્યોં તેં મથે વિચાર કરયો.”
પુઠિયાથી ઈની ચેલેં ગાલજો અરથ પુછયોં,
ઈસુ ઈનીકે જભાભ ડીનો,
“ઈશ્વરજે રાજજો રહસ્ય જાણેજો ઉન આંજે માટે શકય ભનાયો આય
પણ હીનં રહસ્યજો બેં વટે ચોખો ચેં મેં આયો નાય..
ફકત વારતાજી માફકજ ઈ સુણેતા.
જેંસે ઈ નેરીએ પણ નેરે સગેંન
અને સુણે પણ સમજી સગેં ન.
આંજી સુણેલી ગાલજો અરથ હી આય :
કતરાક બિજ રસ્તે મથે પ્યા.
ઈનજો અરથ કતરાક માડુ શુભ સનેડ઼ો સુણેતા
પણ શેતાન અચીને ઈનીજે રદય મંજાનું
શુભ સનેડ઼ો ગની વંઝેતો.
તેંસે ઈ ઈશ્વર મથે સરધા રખી સગે નતા,
અને ઉં જીવન પરાતપ કરે સગે નતા.
કતરાક બિજ પાયણેવારી જમીન મથે પ્યા,
ઈનજો અરથ ઈની શુભ સનેડ઼ો સોં,
અને ખુશીસેં સ્વીકારે ગન્યોં,
પણ ઈ શુભ સનેડ઼ો ઈનીજે રદયમેં ઉતરે નતો.
થોડોક સમય ઈ ઈશ્વર મથે સરધા રખેતા
પણ કસોટીજો સમય અચેતો
તેર ઈનીજી સરધા ઉતરી વંઝેતો.

કતરાક બિજ કંઢે ઝાંખરેં મથે પ્યા.
ઈનજો અરથ ઈ માડુ શુભ સનેડ઼ો સુણેતા,
પણ હીન ધુનીઆંજીઉ ચંધાઉ અને પૈસે પરતેજો પ્રેમ
અને હ઼ીન જીવનજો મોજશોખ આડો અચેતો:
ઈશ્વર ઈનીજે જીવનકે જેળી રીતે ઘળેલા મંગેતા
તેંમેં હી વાના અવરોધરૂપ ભનેતા.
કતરાક બિજ ખાસી ફળદ્રુપ જમીનમેં પ્યા.
ઈનજો અરથ ઈ માડુ શુભ સનેડ઼ો સુણેતા,
અને સંપુરણપણે શુભ સનેડ઼ો કે અનુસરેંતા,
ઈ હંમેશ ઈશ્વર મથે ભરોંસો રખેંતા
અને ઈશ્વરજી ઈચ્છા પરમાણે
જીવન જીવીએંતા.

૭ ઈસુ સરોવરજો વાવડો શાંત કરીએંતા

હકડો ડીં ઈસુ પંઢજે ચેલેં ભેગા હોડીમેં વઠા.
ઈસુ ચ્યો, "હલો પાણ સરોવરજે પાર હલો."
તેંસે ઈ સામે કિનારે વંઝેલા ઉપડયા.
ઈ હોડીમેં વેંધા હોઆ તેર ઈસુ સુમી રયા.
હેકાહેક સરોવર મથે બોરોજ વાવડો ફુંકણ લગો
અને મોજા ઉછરેલા લગા.

હોડીમેં પાણી ભરાયલા લગો.
અને બૂડેજો ભય લગો.
ચેલેં વડેસડ રાડ વજીને ઈસુકે જગાયો અને ચ્યોં,
"ગુરુજી, ગુરુજી, અસીં તા બુડી હલ્યા સીં !"
ઈસુ ઉથીને વાવડેકે અને ઉછરધેં મોજેંકે ધમકાયોં.
પવન જો વાવડો ભંધ થઈ વ્યો અને મોજા શાંત થઈ વ્યા,
અને સરોવરમેં શાંતિ થઈ વઈ.
તેં પોઆ ઈસુ પંઢજે ચેલેંકે ચ્યોં,
"કતે વઈ આંજી સરધા ?"
ઈતા મળે ચકિત ભનીવ્યા હોવા
અને હેબતાજી વ્યા હોવા.
ઉ હકડે બેંકે ચોંધા હોવા,
"હી કેડે પ્રકારજો માડુ આય ?
પવન અને મોજેં કે હુકમ કરેતો
ને ઈ ઈનકે આધીન થીએંતા !"

૮ ઈસુ પંજ હજારકે જિમાડીએંતા

હકડો ડીં ઈસુ પંઢજે ચેલેં ભેગા
બંથસૈદા નાલેજે નગરમેં વ્યા.
માડુએંજે સમુદાયકે ખબર પઈ ઉ પણ ઇની પાછળ વ્યા.
ઉનીકે નેરેને ઇસુંકે આનંધ થ્યો,
અને ઈશ્વરજે રાજ વિસયમેં
ઉનીકે ઇની સખાયોં.
વરી ઇનીમંજા ભિમાર હોવા તેંકે સજા કયોં.
સુરજ અસ્થજે સમયમેં ઈસુ જેં ચેલેં અચી ઇનીકે ચ્યોં,
"માડુએંકે રવાના કરયો.
જેંસે ઇ આજુબાજુજેં ગામમેં અને ખેતરેંમેં વંઝે
અને રેજે અને ખાધેજી સગવડ કરીએં.
કારણ, જે હી વેરાન જગ્યા આય."
પણ ઈસુ ઇનીજે ચેલેંકે ચ્યો,
"આંઇજ ઇનીકે ખોરાક ડિયો."
ઉની જભાભ ડિનો,
"અસાં વટે ત ફકત પંજ રૂટલીઉં અને બ મછીઉં અંઇ,
અને આંઇ એળોત ઇચ્છેઓ નતા કે
અસીં વંઝીને હીની મણી માડુ એજે માટે ખોરાક ખરીધે અચોં ?
(ઉતે લગભગ પંજ હજાર માડુ હોવા.)
તેં પોઆ ઈસુ પંઢજે ચેલેંકે ચ્યો,
"માડુએંકે પંજા પંજા જે જુથમેં વેરાયો."
ઈસુજે ચે પરમાણે ચેલેં કયોં
અને મણી કે વેરાયોં.

પોય ઈસુ પંજ રૂટલીઉં અને બ મછીઉ ગન્યોં
અને આકાશ ડીંઆ નેરેને,
ઈનીજે માટે ઈશ્વરજો આભાર મંઝ્યોં.
તેં પોઆ ઈની ઈ જોરેને ટુકરા કયોં
અને માડુએંકે પરસેલા
ચેલેંકે ડિનો.
મણી માડુએ ઘરાજીને ખાધોં.
તેં પોઆ ઈસુજેં ચેલેં
છડેલા ટુકરા ભેરા કયોં
ત બારો ટુપલીઉં ભરાણીઉં.

૯ દયાળુ નોલે મુસાફરજી વારતા

હકડો ડીં યહુદી ધરમશાસતરજો હકડો પંડીત
ઈસુ વટે આયો,
અને ઈનીજી કસોટી કેજો પ્રયત્ન કેં.
ઉન પુછે "ગુરુજી,
સચો અમર જીવન મેળવેજે માટે
મુંકે કુરો કયો ખપે ?"
ઈસુ ઈનકે જભાભ ડિનો,
"પાંજે ધરમશાસતરમેં કુરો ચેમેં આયો આય !
તું તેંજો કુરો અરથ ઘટાયેં તો ?"
ઈન માડુ જભાભ ડિને,
"તોકે તોજે પ્રભુ પરમેશ્વર મથે સંપુરણ પ્રેમ રખણું
એતરે તોજે સમગ્ર જીવનસે,
તોજે કમેસે,
અને તોજે મનસે પ્રેમ રખણો.
વરી તોકે તોજા માનવભા પ્રત્યેં
તોજી જાત જતરો પ્રેમ રખણું. "
ઈસુ ઈનકે ચ્યોં,
"તોજો જભાભ ખરો.
હીન પરમાણે વરત એતરે તું સચો"જીવન પામીને."
પણ ધરમજે ઈન પંડીત
પંઢજી ભોંઠપ ઢકેલાય બ્યો પરસન પુછે,
"મુંજો માનવભા કેર ?
"આંઈ ઈનજી સેવાચાકરી કરીજા ?"

ઈસુ જભાભમેં હી વારતા ચ્યોં :
હકડો ડીં હકડો માડુ યરૂશાલેમથી
યરીખો વંઝલા નકરયો.
રસ્તેમેં લુંટારે ઈન મથે હુમલો કયોં.

ઉની ઈનીકે માર મારયોં,
'ઈનજા કપડા સુધ્ધાં
ઈનજો મળે લુંટે ગન્યોં
અને અધમો કરેને હલ્યા વ્યા.

હાણે એળો ભન્યો કે હકડો યહુદી ધરમજો પૂજારી ઇન રસ્તે થઇને વેંધો હો.
ઉન ઇન માડુકે ડિઠેં,
અને ઈ ફંટાજીને હલ્યો વ્યો.
તે પોઆ હકડો પૂજારી ભેરો કમ કરીંધલ પણ
ઉતાં થઇને પસાર થ્યો.
અને ઈ પણ ઉન માડુકે નેરેને
ફંટાજીને હલ્યો વ્યો.
તેં પોઆ હકડો ત્ર્યો માડુ આયો.
ઈ ઈઝરાયલી ન હો,
પણ સમરૂનજો નોલો મુસાફર હો.
ઘાયલથેલ માડુએકે નેરેને જ
ઇનકે ઉન મથે દયા આવઈ.
ઈ ઉન વટે વ્યો,
ઇનજા ઘા સાફ કેં
અને પટાપીંઢી કેં.
પોય પંઢજે ગડોડે મથે વેરાંય ને
ઓતારે તે ગની વ્યો
અને ઉતે પણ ઇનજી સારવાર કેં.
બે ડીં,
ધરમશાળાજે માલિકકે ઇન થોડાક પૈસા ડિને,
અને ચેં,
"આંઈ ઇનજી સેવાચાકરી કરીજા,
અને જકીં કીં વધારે ખરચ થીએ સે
આંઉં પાછો અચીને ડીંધોસે."

ઇસુ વારતા પુરી કયોં
અને ધરમજે પંડીતકે પુછયોં,
"લુટારેજો ભોગ ભનેલ
ઇન માડુ પ્રત્યે સચો પ્રેમ પેલે ત્રીં મંજાથી
કેં દરસાયો ?"
પંડીત જભાભ ડિને,
"ઇન મથે દયા દરસાઇધલ."
ઇસુ ઇનકે ચ્યોં,
"ત પોએ તું પણ ઇન પરમાણે વંઝીને કર."

૧૦ ઈસુ ચેલેંકે પ્રાર્થના કરીંધે સખાઈએંતા

હકડી વેરા ઈસુ પ્રાર્થના પુરી કરી રયા એતરે,
ઈનીજે ચેલેંમંજાનું હકડે ઈનીકે ચે,
"પ્રભુ, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરીંઘલ પંઢજે ચેલેંકે
પ્રાર્થના કરીંધે સખાંય આંય.
આંઈ પણ અસાંકે પ્રાર્થના કરીંધે સખાયો."
ઈસુ જભાભ ડિનો,
"આંકે હીન રીતે પ્રાર્થના કરણી."
'આકાશમંજ્જા અસાંજા પરમપિતા
આંઈ હેકલાજ ઈશ્વર અયો.'
મળે આંજી ભગતી કરીએ.
આંઈ પ્રભુ અયો ! મણી માડુએ મથે
આંજી આણ વર્તો
જેંસે જીં સરગમે થીએતો તીં
પૃથ્વી મથે પણ
આંજી ઈચ્છા પુરી થીએ.
અસાંજી રોજજી રોટી અસાંકે આંઈ ડયો,
અસાંજેં અપરાધીએં કે
અસીં માફ કરીઉંતા તીં
અસાંજા અપરાધ અસાંકે માફ કરયો.
કપરે કસોટી કાળમેં
અસાંકે આં પ્રત્યે વફાદાર રખો
અને સેતાનસેં અસાંકે ભચાયો.'
વરી ઈસુ આગળ ચ્યોં,
"ધાર્યો કે આ મંજાનું કોય
મધરાતજો પંઢજે ભાઈબંધ જે ઘરે વંઞીને ચે,
'ભાઈબંધ ત્રેષણ રૂટલીઉં હોંય ત ડેન !
હકડો હલઘલ મુસાફર ભાઈબંધ આયોં આય.
અને મુંજે ઘરમેં ઈનકે પરસેલા કીં પણ નાય.'

અને ધાર્યો ક આંજો ભાઈબંધ જભાભ ડે કે,
'મુંકે તકલીફ મ ડે
બાયણા ભંધ કરેલા અંઈ.
અને આંઉં મુંજે કુટુંબ ભેરો સુમી રયો અંઈયાં,
તોકે કીં પણ ડનેલા આઉં ઉથી સગાતીં નઈયા.'
ઈસુ આગળ ચ્યોં આંઉં ખાતરીસે ચાંતો જે
આઈ ઈનજા ભાઈબંધ અયો તેંસેન પણ આંઈ સરમાજે
વગર મંગોતાં જેંસે ઈ ઉથીને આંકે ખપધો સે ડીંધો.
તેંસે આંઉ ચાતો,
'ઈશ્વર વટે મંગો,
એતરે ઈ આંકે ડીંધા.
આંજી જરૂરિયાતજે માટે ઈશ્વર વટે અચો
અને ઈ પુરો વજંધા.
ઈશ્વરજી પ્રાર્થના કરથો,
ઈ આંજો સુણધા,
કારણ જે કોય ઈશ્વર વટે મંગેતો,
તેંકે ઈશ્વર ડીએંતા.
જુકો કોય ઈશ્વર વટે મદદજી આશા રખેતો
તેંકે ઈશ્વર પુરો વજેતા.
જુકો કોય ઈશ્વરજી પ્રાર્થના કરેતો,
તેંજો ઈશ્વર સુણેતા.
નેર્યો આંઈ બાપ અયો,
અને આંજો પુતર આ વટે મછી મંગે
ત આઈ ઈનકે સપ ડયો નતા,

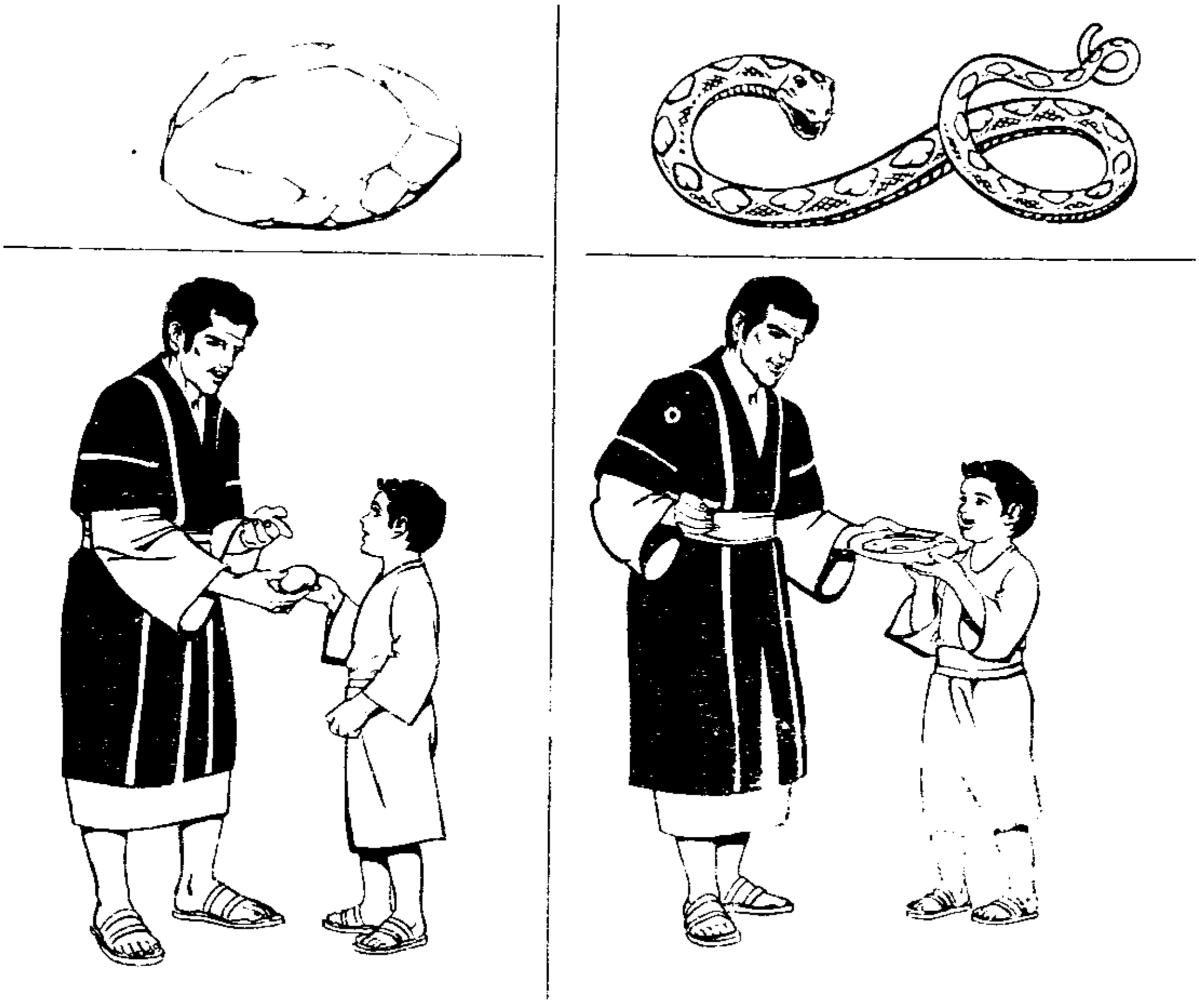

અથવા ઈ ઈનું મંગે,
ત આંઈ ઈનકે વછી ડયો નતા.
હીં આંઈ ખરાભ અયો છતાં
આંજે બાલકેકે
ખાસીઉં ચીજ વસ્તુ ડનેજો આંકે ભાન આય.
તડેં ઈશ્વર ત આં કના ખાસીંઉ ખાસીઉં
ચીજુ વસ્તુ ડનેજો
વધુ ખાસી રીતે જાણેતા.
ઈ આંજા સરૂગ મંજ્જા બાપા અંઈ,
અને જુકો કોય ઈની વટા
પવિતર આત્મા મંગે તેંકે ઈ ડીંધા"

૧૧ પવિતર સાબ્બાથ ડીં જો જ દયા !

યહુદીએં જે માટે ઈ પવિતર ડીં હો,
  અને ઈસુ ઈની જે ભજનસ્થાનમેં
    શિક્ષણ ડીંધા વા.
ભૂત વળગેલી હકડી બાઈમાડુ ઉતે વઈ
  ઈ એરડો વરેં સે વંગી વરી વઈ હુઈ
    તેંસેં ઈ સીધી ઊભી સગધી ન હુઈ.
ઈસુ ઈનકે નેરેને
  વો સડ ડ્યો,
  "તોજી ભીમારી મંજ્જાથી તું સજી થઈ વન."
  "ઈન પંઢ ઈન મથે હથ રખ્યો,
  અને તુરત જ ઈ સીધી ઊભી થઈ,
    અને ઈશ્વરજો ભજન કરેલા લગી.
ઈસુ સાબ્બાથ એતરે ભજન અને આરામ જે ડીં
  હન બાઈ કે સજી કયોં તેંસે
  ભજનસ્થાનજો અધિકારી ગુસ્સે ભરાણો.
ઈન બેં માડુએંકે ચેં,
  "અઠવાડિયેજો છ ડીં
    પાંકે કમ કર્યો ખપે.
    તેંસે ઈની છ ડીંએ જો અચીને
    સજા થીઓ,
પણ પવિતર સાબ્બાથજે ડીં
    સજા થેલા અચીજા ન."

પણ ઈસુ જભાભ ડિનો,

'આંઈ ઈશ્વરજે મારગ તેં બેંકે હલંધા અટકાયો મ !

ભજનજો ડીં હોય તોય પણ

જો આંજી ગોં ક ગડોડો ઉઝ્યો થીએ

ત આંઈ ઈનકે છોડેને પાણી પીરાયલા ગની વંઝોતા.

હી બાઈ પાંજે પંઢજે માડુએ મંજજીજ આય.

શેતાન એરડો વરેંથી ઈનકે બધે રખેં હોંય.

તોંસે આરામજે ડીં પણ

ઈ બંધન મુગત થઈ સગેતી."

ઈસુ જે જભાભ સેં

ઈનીજા ધુસમણ

સરમિંધા થઈ વ્યા.

પણ બ્યા માળે

ઈસુજે કમસે

રાજી થ્યા.

૧૨ વંઝ્રાએલો મલેસે આનંઘ

હકડો ડીં ઈસુ માડુએંકે શિક્ષણ ડીંઘા હોવા.
કેતરાક પરદેશી રાજ્યતી કર ઉઘરાઈઘલ
અને સમાજમેં ધિકારેલા ઈસુજો સુણેલા આયા.
કેતરાક ધાર્મિક આગેવાન ઉતે હોવા
ઉ બબડેલા લગા,
"હી માડુ પાપીએંજી સોબત કરેતો,
અને ઉની ભેરો ખાયતો પણ ખરો !"
તેર ઈસુ ઈનીકે હી વારતા ચ્યોં::

વંઝ્રાએલ રઠ

"ધાર્યો કે આમંજાનું કેંક વટે સો રઠ અંઈ,
અને ઉનીમંજાનું હકડો વંઝાજી વંઝે,
ત ઈ કુરો કરીંઘો ?
ઈ બેં નવાણું રઠેંકે ચરંઘા છડેને
પેલો વંઝાએલ રઠ મલે તેં સુધી
ઉનજી શોધ કરેલા વંઝેતો.
પોય ઈ ઉનકે પંઢજે કંઘ મથે ખણી ઘરેં ગની અચેતો
અને પંઢજા ભાઈબંઘ અને પાડોસીએંકે
ઉજવણીજે માટે ભેરા કરેતો.
ઈ ઉનીકે ચેતો,
'મુંજો વંઝાએલો રઠ પાછો મલ્યો આય
તેંસે આંઉ બોરો રાજી અઈયાં,
અચો, ઉજવણી કરીઉં.'

વરી ઈસુ ચ્યોં,
“ઈનજ પરમાણે,
જો નેકીવાન ગણાધા નવાણું કરીંધે
કોય પાપી પાપસે ફરે,
અને ઈશ્વરજી ઈચ્છા પરમાણે જીએલા મંઢજે
ત તેંસે ઈશ્વર બોરોજ રાજી થીએતો.”

વંઝાએલ સિક્કો

ઈસુ બઈ વારતા ચ્યોં :
"ધાર્યો કેં હકડી બાઈ માડુ વટે ચાંદીજા ડો સિક્કા અંઈ,
અને ઈનમંજા હકડો વંઝાજી વંઝ,
ત ઈ કુરો કરીંઘી ?
ઈ ડીઓ સલગાયતી,
અને પંઢજો ઘર સાફસુફ કરેતી,
અને સિક્કો મલેતોં તેં સુધી
ભરાભર ખ્યાલ રખી ઈનજી શોધ કરેતી.
પોય ઈ ઈનજી જેડલેંકે અને પાડોસીએંકે કોઠાયતી
અન ઉનીકે ચેતી,
'મુંજો વંઝાએલ સિક્કો પાછો મલ્યો આય તેંસે
આંઉં રાજીપે મેં અઈયાં.
અચો, ઉજવણી કરીઉં !"
ઈસુ આગળ ચ્યોં,
"કોય પાપી પાપસે ફરે,
અને ઈશ્વરજી ઈચ્છા પરમાણે જીવન જીએ
ત તેંસે ઈશ્વરજા દૂત રાજી થીએંતા."

વંઝાએલો પુતર

પોએ ઈસુ ત્રઈ વારતા ચઈ :
"હકડે માડુજા બ પુતર હોવા
હકડે ડીં નંઢો પુતર અચીને ઈનકે ચેં,
'બાપાજી,
મિલકતજો મુંજો ભાગ મુંકે ડઈ ડ્યો.'
તેર બાપ નંઢેજો નકરંઘો ભાગ ઈનકે ડને.

"થોડેક ડીં પોઆ,
નંઢે મિલકતજો પંઢજો ભાગ વકે છડેં,
અને ઉનમંજાનું મલેલા પૈસા ગની ઘરેંથી વેંધો રયો.
ઈ છેટેજે દેશમેં વ્યો,
અને ઉતે મોજશોખમેં પંઢજા પૈસા વેડફે છડેં.
તે પોઆ ઉન દેશમેં કારમો દુકાર પ્યો,
અને પૈસા ન હોવા જેંસે ઈ ભુખ મરણ લગો.

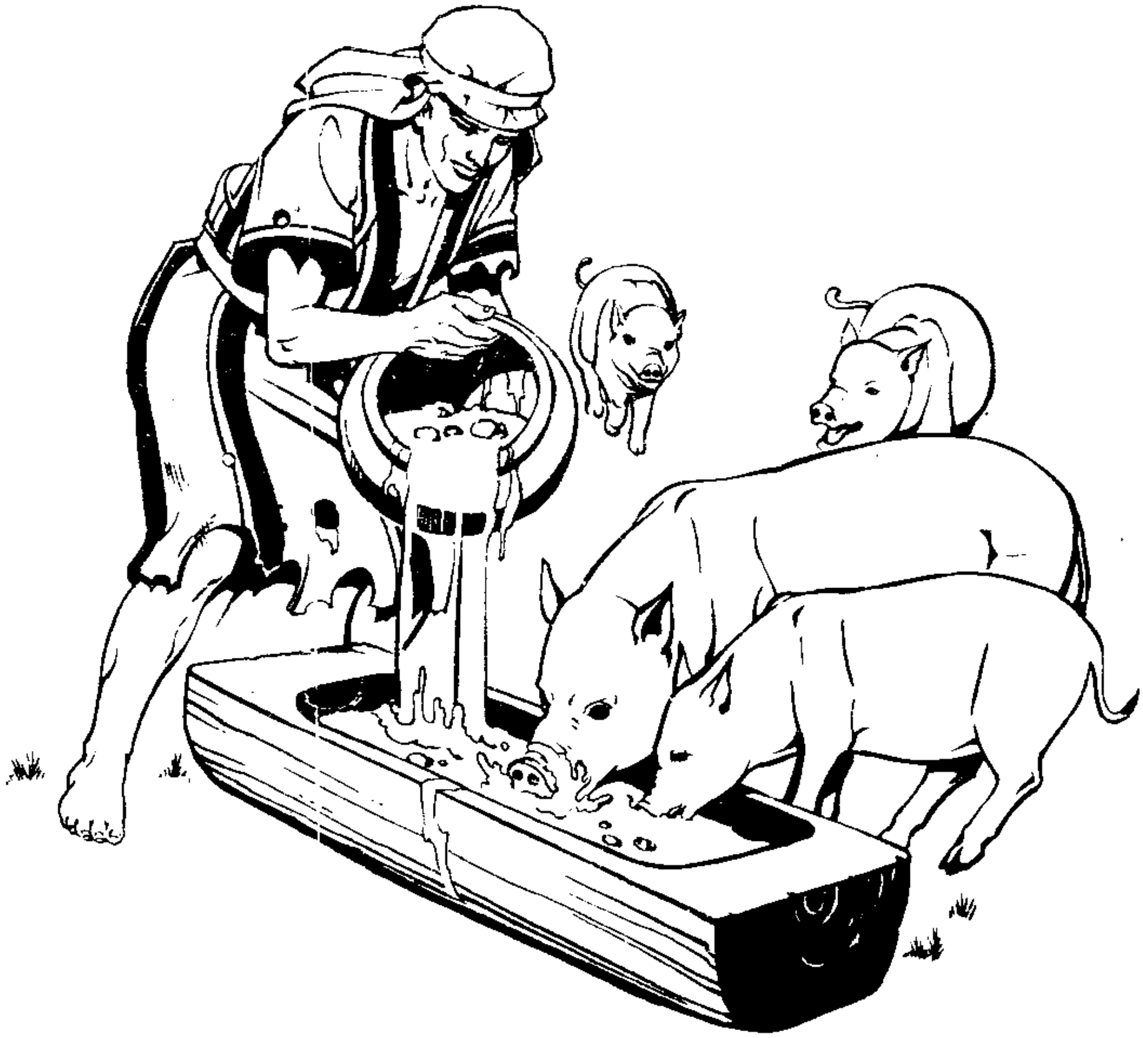

તેંસે હકડે ખેડુ વટે કમ કરેલા રયો.
ઉન ઈનકે ભુંડ સાચવેલા
પંઢજે ખેતરમેં હલાંય.

ઈનકે બોરીજ ભુખ લગી અને ભુંડ શિંગું
ખેંધા હોવા સે ખાધેજો ઈનકે મન થ્યો,
પણ કોય ઈનકે ખાધેજો ડીંધો નહો.
છેવટ ઈનકે પંઢજી મુરખતાજો ભાન થ્યો.
ઈન પંઢજી જાતકે ચેં,
'મુંજે બાપાજા ભાડુતી મજુર
ખાઈસગે તેં કરીધે વધુ ખાધેતો મલેતો,
જડેં આઉં હીતે ભૂખસે મરાંતો !
આઉં મુંજે બાપાજી વટે વેંધોસ અને ઉનીકે ચોંધોસ
"બાપાજી, મું ઈશ્વર અને આં વિરુદ્ધ પાપ કયો આય
આઉં આંજો પુતર ચોવાજે જોગ રયો નઈયાં.
પણ આંજે મજુરેં જેળો લેખેને
મુંજો સ્વીકાર કરયો.
તેર ઈ ઘરેં વંઝેલા નકરયો.
ઈ ઘરનું ઘણે છેટે હો એળે મેં
ઈનજે બાપા ઈનકે ડઠોં અને ઈનીજો રદય દયાસે ભરાજી આયો.
ઈ પુતરકે મલેલા ધોડીને વ્યા,
અને ઈનકે ભેટે પઈને
ચુંભન કયોં.
પુતર ચેં,
"બાપાજી, મું ઈશ્વર અને આં વિરુદ્ધ પાપ કયો આય.
આઉં આંજો પુતર ચોવાજે જોગ રયો નઈયાં."
પણ બાપા નોકરેંકે બોલાય ને ચ્યોં,
"જલધી કરયો, મણીથી ખાસા
લુગડા ગનીને ઈનકે પેરાયો,
ઈનજી આંગરીમેં વીંટી
અને પગેમેં પગરખાં પેરાયો."

પોય વંઝીને ખાસો રધે ને
પાં આનંધ ઉતસવ કરીઉં.
કારણ, મુંજો પુતર મરી વ્યો હો
પણ હાણે જીરો થ્યો આય.
ઈ વંઝાજી પ્યો હો
પણ હાણે મલ્યો આય.
અને તેંસે ઉજવણી શરૂ થઈ.
હીન ટાણે વડો પુતર ખેતરમંજાથી
ઘરેં પાછો અચીંધો હો.
ઘરજે મુરમેં આયો તેર
સંગીત સુણેસે અને માડુએંકે નાચ કરીંધે નેરેસેં
ઈનકે નવાઈ લગીળ
તેંસે ઈન હકડે નોકરકે કોઠાયને પુછેં,
'હી મળે કુરો હલેતો ?'
નોકર જભાભ ડિને,
'આંજા ભા ઘરેં પાછા આયા અંઈ.
ઈ સહીસલામત પાછા આયા અંઈ જેંલાય
આંજે બાપાજી વડી મિજબાની કયોં અંયોં.'
વડો ભા બોરોજ ખારો થઈ વ્યો,
અને ઈ ઘરમેં પણ વંઝેલા મંગધો નહો.
તેંસે ઈનજા બાપાજી બાર અચી ઈનકે અંધર અચેજી આજીજી કયોં.
પણ ઈન પંઢજે બાપાકે ચેં,
"નેરયો હી મળે વરેંમેં મું આંજી ઘણેજ ચાકરી કઈ આય
અને આંજી આગ્ના કડેં ઉથાપઈ નાંય,
છતાં મુંજે ભાઈબંધ ભેરી મિજબાની કરેલા
આંઈ મુંકે કીં પણ ડિના નયાં."

પણ હી આંજો પુતર ભજી વ્યો
અને નાયકાંએંજી પુઠિયા
આંજી મળે મિલ્કત વેડફે છડે.
અને તોય પણ હાણે પાછો ઘરે આયો આય તેર
આંઇ ઇનજે માટે વડો ખાણો ભનાયાં અયા !"
બાપાજી ચ્યોં,
"બેટા! તું હરહમેશ મું ભેરોજ અઇયેં
અને મુંજો મળે તોજોજ આય !
પણ પાંકે આનંધ ઉત્સવ કર્યો ખપે.
કારણ, તોજો ભા મરી વ્યો હો
પણ હાણે ઇ જીરો થ્યો આય.
ઇ વંઝાજી વ્યો હો
પણ હાણે ઇ પાછો મલ્યો આય."

૧૩ ડોંએ રગતપિતીયેંજો સજો થીયણું

હકડો વખત ઇસુ ગાલીલથી
યરૂશાલેમ વેંધા હોવા,
તેર સમરૂનજી સરહદ વટે અચેલ
હકડે ગામમંજાનું થઇને વંઝણું પ્યો.
ઉતે ઇનીકે ડો રગતપિતીઆ મલ્યા,
છેટે ઉભા રઇને ઇની રાડ વધોં,
"ઓ ઇસુ, ઓ પ્રભુ, અસાં મથે દયા કરયો."
ઇસુ ઇનીકે નેરેને ચ્યોં,
"વંઝો અને પૂજારી વટે આંજા શરીર તપાસાયો."
ઇસુજે ચે પરમાણે ઇ
પૂજારી વટે વેંધા હોવા,
તેર રસ્તેમેંજ ઇ શુદ્ધ થઇ વ્યા.
ઇનીમંજા હકડો પંઢ સજો થઇ વ્યો આય એળો નેરેને
વડે સડ ઇશ્વરજા ભજન કરીંધો
પાછો ફરયો
ઇસુજે પગેં પ્યો
અને એહસાન મંઞે.
ઇ યહુદી ન હો,
પણ સમરૂની હો.
ઇસુ પંઢ ભેરા માડુ હોવા તેંકે ચ્યોં,
"શુદ્ધ ત ડોએંકે કેમેં આયા હોવા."

બ્યા નોં કતેં અંઈ !
પાછો અચીને ઈશ્વરજો એક્ષાનં મંઝધન
હી હકડો પરદેશી જ નકરયો !"
પોય ઈસુ ઈન માડુ કે ચ્યોં;
"ઉથી, અને તોજે રસ્તે વંઝ,
મં મથે તો સરધા રખે તેંસે તું સજો થ્યો અંઈએં."

૧૪ ઈસુજે મરેજી આગાઈ

હકડો ડીં ઇસુ પંઢજે બારેં ચેલેકે
  બાજુતે ગની વંઞીને ચ્યોં,
    "સુણો, ! પાં યરૂશાલેમ વંઞોતા.
    ઈશ્વરજે સનેડો ડીંઘલે મું સંબંધી
      જુકો ધરમશાસતરમેં લખ્યોં અંયોંસે
        મળે યરૂશાલેમમેં ભનધો.
મુંકે, માનવપુતરકે,
    બિન યહુદીએંજે હથમેં સોંપે ડનેમેં અચીંધો.
ઉ મુંજી મશ્કરી કરીંધા,
    મુંજો અપમાન કરીંધા અને મું મથે થુકંધા.
ઉ મુંકે કોરડા મારીંધા
  અને મારે વજંધા,
      પણ ત્રે ડીં
        આંઉ પાછો સજીવન થીધોસ."
પણ ઈસુજા ચેલા
    હી માળે બાબતું સમજ્યા ન.
હીની શબદેજો અરથ ઈનીથી ગુપત રખાયો હો,
  અને ઈસુકેં સંબંધી કુછંધા હોવા તેંજી ઈનીકે ખબર પઈ ન.

૧૫ જાખીજે ઉતે ઈસુ

હકડો ડીં ઈસુ યરીખો શેરમંજાથી પસાર થીંધા હોવા.
ઈન શેરમેં જાખી નાલેજો હકડો શાઉકાર રેંધો હો.
ઈ રોમન સરકાર વતી કર ઉઘરાંઈઘલ હો.
તેંસે માડુ ઈનકે ધિકારીંધા હોવા.
ઈસુ ઉતાં થઈને પસાર થે વેરા હોવા.
તેંસે ઈસુ કેળા અંઈ
સે નેરેલા મંગધો હો.
પણ જાખી ગજેમેં ટુકળો હોયસેં
ટોળે મંજા
ઈસુકે નેરે સગ્યો ન.
તેંસે ઈ અગિયા ઘોડયો
અને જાડ મથે ચડી વ્યો.
જેંસે ઈસુ ઈન રસ્તેથી પસાર થીએં
તેર ઈ ઉનીકે નેરે સગે.
ઈસુ જાડ વટે આયા
એતરે ઈની ઉંચે નેરેને જાખી કે ચ્યોં,
"જાખી જલધી નીચે ઉતરી અચ,
અજ આઉં તોજો મેમાણ ભનેજો અઈઆં."
જાખી જલધી નીચે ઉતરી આયો,
અને બોરોજ રાજી થઈ પંઢજેઘરેં ઈસુજી આગતાસ્વાગતા
કેં.
હી નેરેને મળે માડુ
બબડેલા લગા,
"હી ઈસુ પાપીએંજો મેમાણ આય."

જાખી ઉભો થઇને ઇસુકે ચેં,
"પ્રભુ, હીન શેર જેં ગરીભેંકેં
આંઉં મુંજી અડધી મિલ્કત ડઇ ડીંઆતો.
અને જો મું કેંકે છેતરયો હોય
ત આઉં તેંકે
ચાર ઘણો પાછો ડીંઆંતો."
પોય ઇસુ ઇનકે ચ્યોં,
"અજ ઇશ્વર તોજો અને તોજે કુટુંભેજો ઓધાર ક્યોં અયો,
અને આંકે મણીકે નઉં જીવન બક્ષ્યોં અંયોં."

૧૬ રાજા તરીકે ઈસુજો આવકાર

ઈસુ અને ઈનીજા ચેલા
યરૂશાલેમજે મારગમેં વેંધા હોવા,
તેર બેથફાગે અને બેથાંની નગરેંજી નજીક
જૈતુન ડુંગર વટે ઈ આંયા.
ઈસુ પંઢજે બીં ચેલેંકે બોલાયને ઉનીકે ચ્યોં,
"આંઈ સામેજે ગામમેં વંઞો,
ગામમેં વેંધેજ હકડો ખોઘડો આંકે ડઠેમેં અચીંધો.
ઉન મથે કડે કેં પણ સવારી કઈ નાય.
ઉનકે છોડેને હીતે ગની અચો.
જો કોઈ આંકે પુછે 'કે આંઈ ઈનકે કીં છોડયોતા ?'
ત ચોજા, 'પ્રભુ કે ઈનજો ખપ આય.'"
બોય ચેલા ચે પરમાણે હલી નકરયા.
ઈસુજે ચે પરમાણે
ઈનીકે ખોઘડો મલ્યો,
ઈ ખોઘડો છોડીધા હોવાં તેર
માલિકેં ઈ નેરેને ઈનીકે પુછ્યોં,
"આંઈ અસાંજો ખોઘડો કુરેલાય છોડયોતા ?"
ઉની જભાભ ડિનો,
"પ્રભુકે ઈનજો ખપ આય."
ઈ ખોઘડેકે ઈસુ વટે ગની આયા.
પોય ઉની ઈન મથે પંઢજા કપડાં પથરયોં
અને ઈસુ ઈન મથે વઠા.

ઈસુ ઉન મથે સવાર થઈને શેરેમેં વ્યા.
　　માડુએં પંઢજા કપડાં રસ્તે મથે વછાયને
　　　ઈસુકે માન ડિનો.
જેર ઈસુ જૈતુન ડુંગરજે ઢોળાવ વટે
　શેરજી નજીક આયા તેર
　　પુઠિયા અચીંધલ વડો ટોળો
　　　ઈશ્વરજો આભાર મંગ્યો.
　　　　હેવર સુધી ઈની નેરેલ અદભુત બાબતેં માટે
　　　　વડેસડ ઈશ્વરજો ભજન કયોં.
ઉની જય પોકાર કર્યો.
　　“હે ઈશ્વર, પ્રભુ જે સામથરય સહિત અચીંધલ રાજાકે
　　　　આશિષ ડિયો !
　　　　સજી ધુનિયામેં ઈનીજી શાંતિ વરતાયો
　　　　　અને ઈનીજે નાંજો મહિમા થીઓ.”

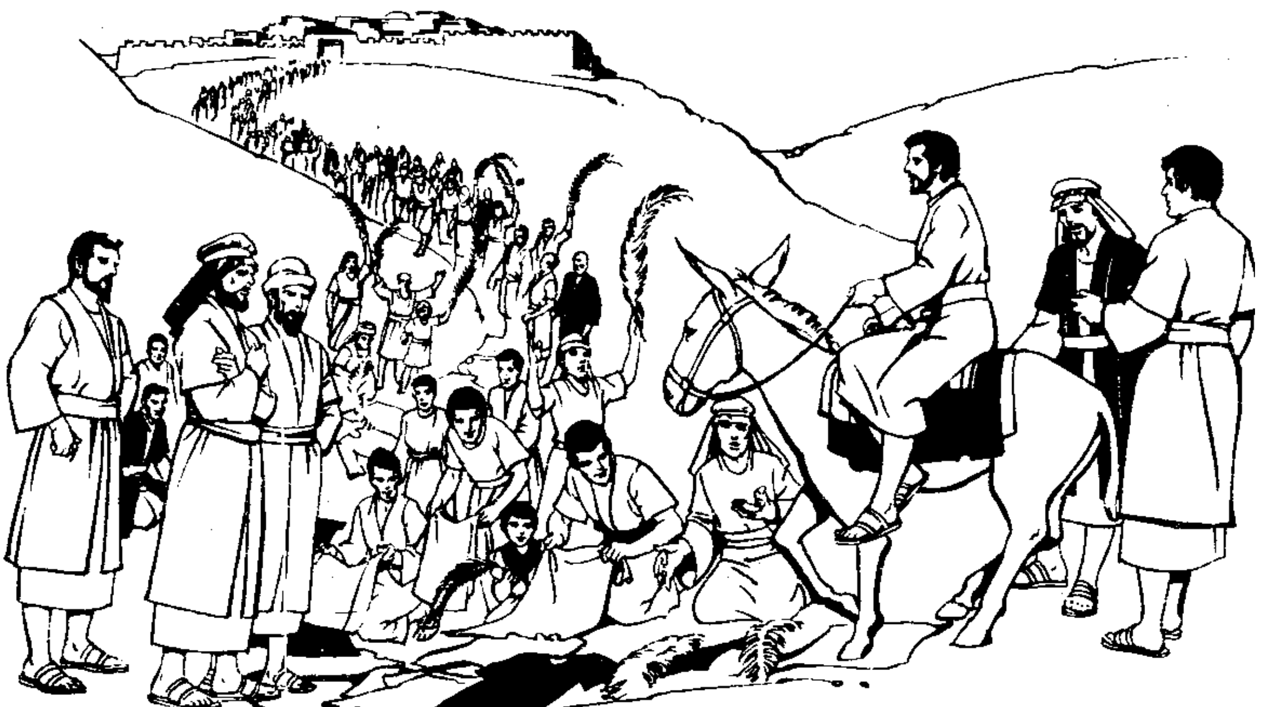

૧૭ ચેલેં ભેગો પાસ્ખા પરવ

કેતરાક ડીં પોઆ
   પાસ્ખા પરવજી ઉજવણીજી તૈયારીજો સમય હો.
      નંઢે રઢકે વધેરેજો હો.
તેંસે ઈસુ પંઢજે બ ચેલેં,
   પીતર અને યોહાન કે કોઠાયોં,
અને ઉનીકે ચ્યોં,
      "વંઝો, અને વંઝીને પાંલાય પાસ્ખેંજો ખાધેજો તૈયાર કરયો."
ઉની પુછ્યોં,
      "અસીં સે કતે તૈયાર કરીઉં ?"
ઈસુ જભાભ ડિનો,
      યરૂશાલેમમેં
         આંઈ શેરમેં પ્રવેશધા એતરે
         પાણીજો ઘડો ઉપાડે વેંધો હકડો માડુ આંકે મલંધો,
જે ઘરમેં ઈ વંઝે ઉતે ઈનજી પુઠિયા વેજા.
પોય ઘરજે માલિકકે ચોજા,
      ગુરૂજી પુછાયોં અયોં કે,
      'પાસ્ખેજો ખાધેજી જગ્યા કતે આય ?'
માલિક આંકે મથલે માળજો વડો ઓરડો વતાઈ ઘો
      ઉતે આંકે મળે મલંધો.
         એતરે પાસ્ખેંજો ખાધેજો તૈયાર કરીજા."
પીતર અને યોહાન શેરમેં વ્યા,
      ઈસુજે ચે પરમાણે ઈનીકે મળે મલ્યો.
તેંસે ઈની પાસ્ખેજો ખાધેજો તૈયાર કયોં.
સાંજી પોંધે
      ઈસુ અને ઈનીજા ચેલા ઉતે આયા.

જમધે વખત ઈસુ પંઢજે ચેલેંકે ચ્યોં,
'આ ભેરી હી ખાધેજી મુંકે બોરીજ ઈચ્છા હુઈ.
કારણ, થોડોજ સમયમેં મું મથે દુઃખ અચી પોંધો.

ઈશ્વર રાજા તરીકે રાજ કરે ન
તેં સુધી આંઉં ફરીથી પાસ્ખેંજો ખાધેજો
ગનેજો નઈયાં, ઈ ચોકકસ આય
ઈન સમય હીન પાસ્ખેજે ખાધેજો
સચો અરથ આંઈ જાણધા.

પોય ઈસુ પ્યાલો ખયોં,
ઈશ્વરજો આભાર મંઞ્યોં,
અને પંઢજે ચેલેંકે ડિનો.
ઈની ઉનીકે ચ્યોં,
"ગનો, અંઘરોઅંઘર વરાયો,
ઈશ્વર રાજા તરીકે રાન કરીંએં ન,
તેં સુધી આંઉં દ્રાક્ષારસ પીંઘોસ ન
ઈ ચોકકસ આય."
પોય ઈની રૂટલી ગન્યોં,
ઈશ્વરજો આભાર મંઞ્યોં અને જોચ્યોં,
અને પંઢજે ચેલેંકે ડિનો,
ઈની ઉનીકે ચ્યોં,
"હી મુંજો શરીર આય
સે આંજે માટે આંઉં ડીંઆંતો.
મુંજી જાદગીરીજે માટે હી કરયો."
ખાધે પુઠિયા ઈની પ્યાલો ગન્યોં
અને ચ્યોં,
"હી પ્યાલો પંઢજે માડુએં ભેરેજો ઈશ્વરજો નઉં કરાર આય
સે આંજે માટેજો મુજે મરણસે
સ્થાપિત કરેમેં આવેલો આય."

૧૮ અદાલતમ ઈસુ

ઈનજ સાંજીજો ઈસુજી ઘરપકડ કેમેં આવઈ,
અને યહુદી આગેવાને ઈનીકે પરસન પુછ્યોં.
બેંડીં સવારમેં ઈ ઈસુકે
રેમન રાજપાલ પિલાત વટે ગની વ્યા.
ઉની પિલાતજી અગિયા ઈસુ વિરુધ્ધજી
ફરિયાધું રજુ કયોં.

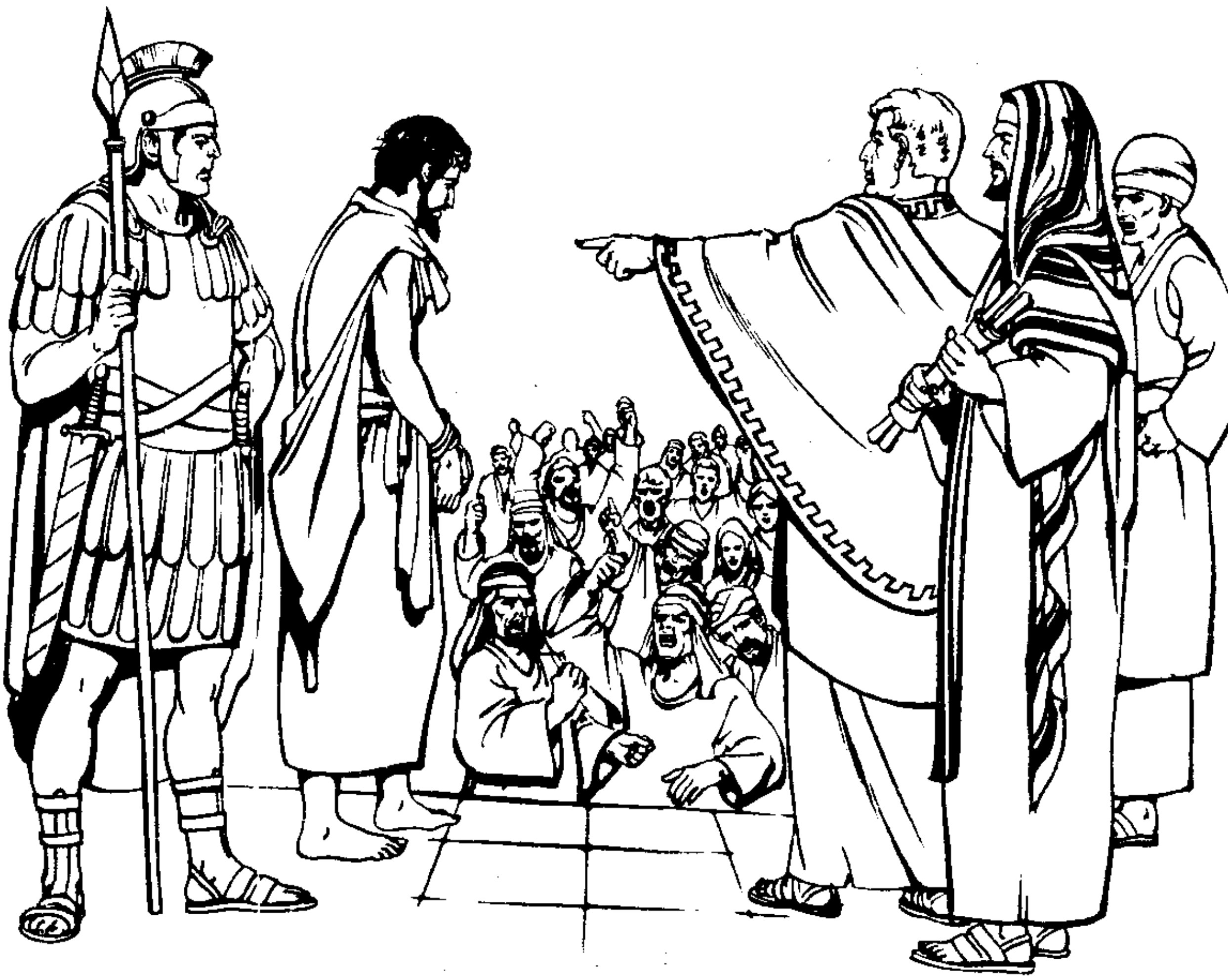

ઉની ચ્યોં,
"હી માડુ અસાંજેં માડુએં કે
સરકાર વિરુદ્ધ બળવો પોકારેલા ઉશ્કેરેતો,
સમ્રાટકે કરવેરા ભરણાં ન
એળો સખાય તો,
વરી ઈશ્વર ઈનકે અસાંમથે રાજા પેલાય પસંદ કયોં આય
એળો ધાવો કરેતો,
જેંસે અસીં ઈનકે પકડે આયા અઈયું."
એતરે પિલાત ઈસુકે પુછેં,
"કુરો તું યહુદીએંજો રાજા અઈએં ?"
ઈસુ જભાભ ડિનો,
"એળો આંઈજ ચોતા."
તેં પોઆ પિલાત યહુદી આગેવાને
અને મણી માડુએંકે ચેં,
"મુંજે અભિપ્રાય પરમાણે
હીન માડુ રોમન કાયધેજી વિરુધ્ધ કીં પણ કેં નાય."
પણ ઈસુ ગુનેગાર આય એળો દર્શાએલાય ઉની વધારે આગ્રહ કયોં
ઉની ચ્યોં,
"સરકારજી વિરુધ્ધ બળવો પોકારેલા
સજે યહુદિયામેં
માડુએંકે ઈ ઉશ્કેરેતો.
ગાલીલમેં ઈન શરૂઆત કેં,
અને હાણે હીતે ઈનજે માટેજ આયો આય."
ઈ સુણીને પિલાત પુછેં,
"કુરો હી માડુ ગાલીલજો આય ?"

ઈસુ ગાલીલજા અંઈ ઈ જાણેને પિલાત
ઈનકે ગાલીલજા રાજા હેરોદ વટે હલાંયં,
ઈન સમયમેં હેરોદ યરૂશાલેમમેં હો.
ઈસુકે મલેસે હેરોદ ઘણેજ રાજી થ્યો,
ઈન ઈની સંબંધી ઘણે સોંય હોંય,
અને ઘણે લમે સમયસેં ઈ ઈનીકે મલેલા મંગધો હો.
ઈસુ કીંક ચમત્કાર કરીએં ઈ નેરેજી ઈનકે આશા હુઈ.
તેંસે હેરોદ ઈસુકે ઘણેજ પરસન પુછેં,
પણ ઈસુ હકડો પણ શબદ બોલ્યા ન.
યહુદી આગેવાન અને પંડિત પણ ઉતે હોવા
ઉની હેરોદકે ઈસુજી વિરુધ્ધજી
ઘણેજ આરોપ ભારપુરવક જણાયોં.
છતાં ઈસુ કીં પણ જભાભ ડિનો ન.
તેંસે હેરોદ અને ઈનજા સૈનિકેં ઈસુજી મશ્કરી ક્યોં,
અને ઈનીજો અપમાન કયોં.
છેવટ ઈસુકે રાજાજો પોસાક પેરાયોં.
અને પિલાત વટે પાછા હલાય ડિને,
(ઈનજ ડીં પિલાત અને હેરોદ
હકડે બેં મેં ભાઈબંધ ભન્યા.
તેં પેલા ત ઈ હકડે બેં મેં ધુસમણ હોવા.)

૧૯ ઈસુકે મોતજી સજા

પિલાત યહુદી આગેવાનેકે અને માડુએંકે કોઠાંયાં
અને ઉનીકે ચે,
"આંઈ હીન ઈસુકે મું વટે ગની આયા
અને ઈ આંજે માડુએંકે સરકારજી વિરુધ્ધ
બળવો કેજો સખાયતો એળો ચ્યાં.
હાણે મું આંજી હાજરીમેં ઈનજી તપાસ કઈ આય,
અને આંજી ઈનજી વિરુધ્ધજી કોંય ફરિયાધ મુંકે સચી માલમ થઈ નાય,
રાજા હેરોદકે પણ ઈ નિર્દોસ માલમ પ્યો આય.
તેંસે ઈન ઈસુકે પાં વટે પાછો હલાય ડિને આય.
હીન માડુ કીં ખોટો કેં નાંય
અને તેંસે ઈનકે મોતજી સજા થઈ સગે ન.
તેંસે આઉં ઈનકે કોરડા મારાયને છડે ડીંધોસ.
પાસ્ખા પરવજે સમયમેં હી ભન્યો.
દરસાલ યહુદીએંકે રાજી કેલાય
રોમન રાજ્યપાલ હકડે કેધી કે મુગત કરીંધો હો.
પિલાત ઈસુકે મોતજી સજા ફટકારેં ન
તેંસે ટોળે પોકાર કેં,
"ઈનકે મારે વજો ! અસાંજે માટે બારાબાસકે મુગત કરીયો."
(હી બારાબાસ કે ત
સરકારજી વિરુધ્ધ હુલ્લડ કરેજો
અને કેજે કારણસે
જેલમેં પુરેમેં આયો હો.)

પિલાત ટોળેકે ફરીથી ચેં,
કે ઈ ઈસુકે મુગત કરેલા મંગેતા.
પણ માડુએં રાડ વધેજીઉં ચાલુ રખ્યોં,
"ઈનકે મરણથંભતે જડયો ! મરણથંભતે જડયો !"
ત્રઈવાર પિલાત માડુએંસે ગાલ કેં.
ઈન ઉનીકે ચેં, "ઈનજો ગુનો કયો આય ?"
ઈનકે મોતજી સજાથીએ તેળો કોય કારણ મુંકે જણાજે નતો,
આઉં ઈનકે કોરડા મારાયને છોડે ડીંધોસ."
પણ ઉ જોરસોરસેં પોકારીંધા વ્યા,
જે ઈસુકે મરણથંભતે જડે ડયો.
છેવટ ઈનીજી રાડ ફાવઈ,
પિલાત બારાબાસકે મુગત કે
અને ઈસુકે મોતજી સજા ફરમાંય,
પણ ઈન ઈસુકે
માડુએંજી ઈચ્છા પરમાણે કરેલા સોંપેડિને.

૨૦ ઈસુ મરણથંભ તે જડાણા

સૈનિક ઈસુકે મરણથંભતે જડેલાય કરે
શેરજી બાર ગની વ્યા.
મારગમેં કુરેની દેશજો સીમોન
નાલેજો હકડો માડુ ઈનીકે મલ્યો.
ઈ ગામડેમંજાનું શેરમેં
અચીંધો હો.
ઉની ઈનકે મરણથંભ ઉપાડેજી
અને ઈસુ પુઠિયા અચેજી ફરજ વધો.

ઈસુ પુઠિયા માડુએ જો વડો ટોળો વેંધો હો,
ઈસુ પ્રત્યેં જુકો કુરતા દાખવેમેં આવઈ
ઈ નેરેને ટોળેમેં કતરીઉંક બાઈમાડુ
રુંધીઉં અને વલાપ કરનીઉં હુઈઉં.
ઈસુ ઈની ડીંઆં ફરીને ચ્યોં,
"હે યરૂશાલેમજીઉં બાઈઉં,
મુંજે માટે રૂજા મ.
આંજેં માટે અને આંજેં બાલકેજ માટે રૂઓ,
કારણ, એળા ડીં અચીંધા જેર માડુ ચોંધા,
જેં કડેં બાલકકે જનમ ડિનું નાય,
જેંકે કડેં છોકરા થ્યા નઈ,
અને જેં તેકે ધારાયોં નયોં,
તેં બાઈમાડુ કે ધન્ય આય.'
ઈન સમયતે માડુ ડુંગરેંકે ચોંધા,
'અસાં મથે પો!'
અને ટેકરીએંકે ચોંધા,
'અસાંકે લકાયો!'
કારણ, જેં ક્રીં ખોટો કયો નાય તેકે
માડુ હેળો કરીએંતા,
ત પોય અચીંધલ સમયમેં
દોશિતજી કેળી દુર્દશા થીંધી!"
સૈનિકે બીં ગુનેગારોકે પણ
ઈસુ ભેરા મારે વજે જે માટે ગન્યો હોં.

“ખોપરી” નાલેજી જગ્યાતે ઈ આયા,
અને ઈસુકે ઈની મરણથંભ તે જડ્યોં
ઉની બીં ગુનેગારેં કે પણ મરણથંભતે જડ્યો,
હકડે કે ઈસુજે ડાબી તરફ
અને બેકે જમણી તરફ.

પોય઼ ઈસુ પ્રાર્થના કયોં,
“હે બાપ, ઈનીકે ક્ષમા કરયો.
ઈ કુરો કરે રયા અંઈ સે ઈ સમજે નતા.”
કતરાક સૈનિકેં ચીઠ્ઠી વજીને
ઈસુજા કપડાં અંધરોઅંધર વરાય ગન્યોં.

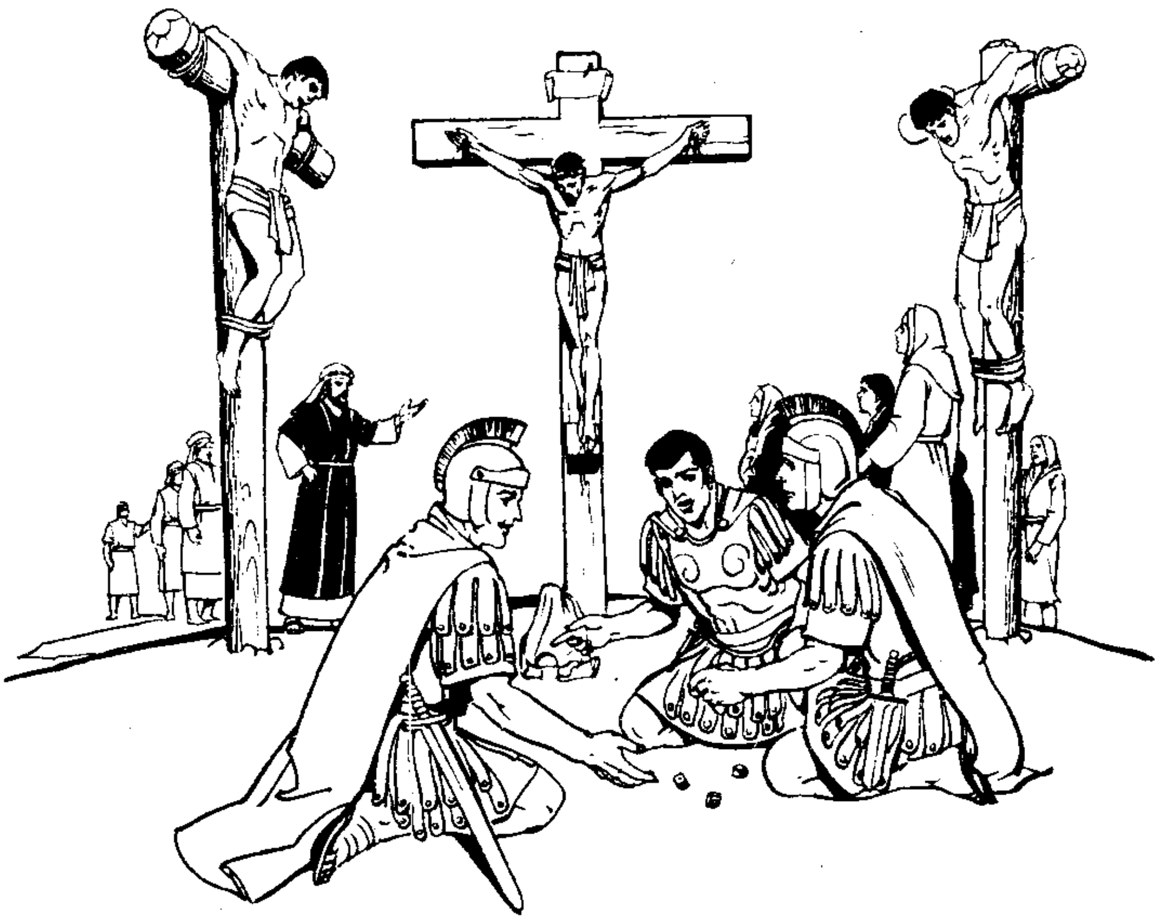

બ્યા કતરાક માડુ ઉભા ઉભા ઈ નેરીંધા હોવા.
યહુદી આગેવાને ઈસુજી મશ્કરી કયોં.
ઉની ચ્યોં,
"ઈન બેંકે ભચાય,
જો ઈ ઈશ્વરજો કેરાયલ ઓધાર કરીંધલ હોય
ત પંઢકે ભચાય !"
સૈનિકે પણ ઈસુજી મશ્કરી કયોં.
મરણથંભજે મથાતે લેખ હોં :
"હી યહુદીએંજો રાજા આય."
સૈનિક ઈસુ વટે આયા
અને હલકે પ્રકારજો ધારૂ ધરયોં.
સૈનિકે પણ ચ્યોં,
"જો તું યહુદીએંજો રાજા હોંયં
ત પંઢકે ભચાય."
મરણથંભતે લટકેલા ગુનેગારેમેં મંજ્જા હકડે ઈસુજા
ઠઠ્ઠા કેજો સરૂ કેં,
ઉન પુછેં, "કુરો, તું ઈશ્વરજો કેલાયલ ઓધાર કરીંધલ નઈયેં ?
પોય પંઢકે અને અસાંકે પણ ભચાય."
પણ બે ગુનેગાર ઈનકે ચેં,
"તોકે ઈશ્વરજો ધ્રા, રખ્યો ખપે.
પાં મણીકે મોતજી સજા થઈ આય.
પાં કે પાંજે ખરાભ કમેજે લીધે
મોતજી સજાકે લાયક અઈઉં.
પણ હીન માડુ ત કીં પણ ખોટો કેં નાયં."

પોય ઈન ઈસુ કે ચેં,
"હે ઈસુ, આંઈ રાજા તરીકે રાજ કરયો
તેર મુંકે જાધ કરીજા."
ઈસુ ઈનકે જભાભ ડિનો,
"આઉં તોકે સચઈજ ચાંતો,
તું અજ મું ભેરો સરગમેં હુને."

૨૧ ઈસુજો મરણ

બપોરજા લગભગ બારો વગા હોવા
તેર સુરજ પ્રકાસધો ભંધ થઈ વ્યો.
અને ત્રીં વગે સુધી
સજે દેશ મથે અંધકાર છવાજી રયો.
પોય મંધરજો પદધો,
વચમંજાનું ફાટી પ્યો.
ઈસુ વડેસડ રાડ વધોં,
"હે પિતાજી, આંઉં મુંજો આત્મા આંજેહથમેં સોંપી આંતો."
એંતરો ચઈને ઈંની પ્રાણ છડયોં.
જુકો ભન્યો સે નેરેને રોમન લશ્કરજે અધિકારી
ઈશ્વરજો ભજન કરીંધે ચેં,
"ઈ સચઈચ ખાસો માડુ હો"

હી દૃશ્ય નેરેલા એકત્રિત થેલા માડુ
હી ઘટનાઉં નેરેને
રુંધા કકળાંધા ઘરેં વ્યા.
ઈસુજા ઘણે ભાઈબંધ
અને ગાલીલમંજાથી ઈસુ પુઠિયા આવેલ બાઈમાડુ
થોડેક છેટે ઉભા ઉભા
હી મળે નેરે રેઆ હોવા.

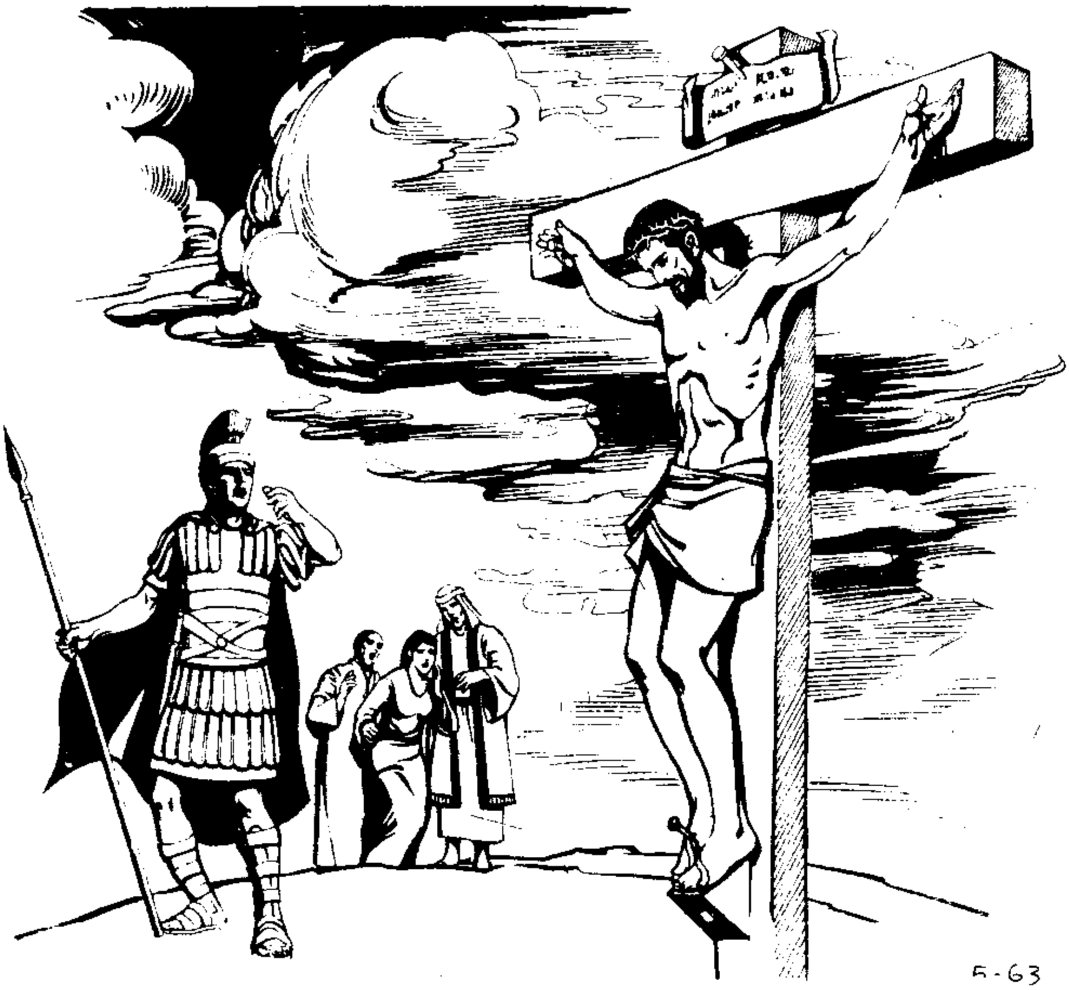

F-63

૨૨ ઈસુજો ઘફન

યહુદિયાજો શેર આરીમથાઈજો
યોસેફ નાલેજો
હકડો માડુ હો.
સે ભલો હો,
અને યહુદી ધરમશાસતરકે ભરાભર રીતે પારીંધો હો.
યહુદી ન્યાયસભાજો સભ્ય હો છતાં
ઈસુ સંબંધી જે નિર્ણય ભેરો ઈ સંમત થ્યો ન હો.
ઈશ્વર રાજા તરીકે રાજ કરીએ,
ઈન ડીંજી ઈ વાટ નેરીંધો હો.
ઈ પિલાત વટે વેઓ,
અને ઈસુજે શબજી માગણી કેં,
પોય મરણથંભ મથા શબકે ઉતારેં,
અને શણજે કપડેમેં વિંટાળેને
ડુંગર ધારમેં કોરે કઢેલી
કબર મેણ રખેં.
હી કબર કડેં વપરાયેલ ન હુઈ.
તેની શુકવાર હો
અને યહુદી સાબ્બાથ એતરે આરામજો ડીં
સરૂ થેમેં હો.
ગાલીલમંજાથી ઈસુજે પુઠિયા આવેલ બાઈમાડુ
યોસેફ ભેરી વઈયું,
અને ઈસુજો શબ કબરમેં કેળી રીતેં
રખેમેં આયો આય સે નેરયોં.

પોચ ઈ ઘરે વઈચું
અને ઈસુજે મૃત દેહજે માટે
સુગંધી વાનાં અને અતર તૈયાર કર્યાં
યહુદી ઘરમશાસતર પ્રમાણે
સાબ્બાથજે ડીં ઈની આરામ કર્યાં.

૨૩ ઈસુ સજીવન થ્યા.

ગાલીલનું ઇસુનું પુઠિયા આવેલ બાઇમાડુ
રવિવારજી સવારજો વેલીઉં કભરતેં વઈઉં.
ઈસુજે શબતેં ચોળેલા પંઢ તૈયાર કેલ
સુગંધી વાના ઉની ભેરા ગન્યોંણ હોં.
ઈ કભરતેં પુગીઉં તેર
કભરજે પ્રવેશદવાર આડી રખેલ સીલા
ઇઞણી પેલી ઈની નેરયો.
ઈ અંધર વઇયું,
પણ પ્રભુ ઈસુજો શબ ઉતે હો ન.
ઈ ઇનજે વિસયમેં વિચારીનીઉં હુઈઉં તેર
ઝળહળધેંલ લુગડેં પેરેલા
બ માડુ અચાનક
ઈની વટે પરગટ થ્યા.
બાઈઉં ગભરાજી વઈઉં
અને જમીન તે પછડાઈ પઇયું.
પોય ઈની માડુએ ઈનીકે ચ્યોં,
"જીરોથેલકે આંઇ કભરમેં
કીં શોધ્યોતીઉં ?
ઈ હીતે નાય,
કારણ, ઈશ્વર ઈનીકે સજીવન કયોં અંયોં.
ઈ ગાલીલમેં હોવા તેર ઈની
આંકે જુકો ચ્યોં હોં સે જાધ કરયોં.

"માડુ પુતર પાપીએંજે હથમેં સોંપાંધો
અને ઉ ઈનકે
મરણથંભતે જડે ડીંધા.
પણ ત્રેં ડીં
ઈ સજીવન થીંધો."
તેર બાઈએંકે ઈસુજી ગાલ કરેલી જાધ આવઈ.
તેંસે ઈ કભરતા પાછીઉં ફરીઉં.
અને ઈસુજેં અગીઆરેં ચેલેંકે અને બેં મણીકે
ઈની નેરેલો અને સુણેલો ચઈ સુણાયો
(ઈની બાઈએમેં માગ્દાલાની મરિયમ, યોહાન્ના,
યાકુબજી માં મરિયમ અને બાઈઉં હુઈઉં.)
પણ ઈસુજા ચેલા
બાઈએં ચેલ ગાલીઉં પોકળ અંઈ.
ઈ સમજી ઉનીજો મઞ્યા ન.
તેર ઈસુજો હકડો ચેલો પીતર
ઉથીને સીધો કભરતેં ધોડી વ્યો
અને ઈસુજે શબકે વિંટાયેમેં આવેલ
કપડે સિવાય ઈનમેં ઈન
બ્યો કીં ડિઠેં ન.
જુકો ભન્યો તેંસે અસચર્ય પામેને
ઈ ઘરેં વ્યો.

૨૪ ઈસુ સરગમેં ઉસ્યા

પુઠિયાનું ઈસુ બેં બીં ચેલેકે દરસન ડિનો,
અને ઉની બેંકે ઈન સંબંધી ચ્યોં.
ઈ ઈન સંબંધી ગાલ કરીંધા હોવા,
એળેમે ઈસુ પંઢજ ઈની વટે પરગટ થ્યા
અને મણીકે આશિષ ડિનો,
પણ હી મળે ગભરાજી વ્યા,
કારણ, કોય પ્રેત નેરે રયા અઈયું એળો ઈની વિચાર્યો.
તેંસે ઈસુ ફરીથી ઈનીકે ચ્યોં,
"આંઈ કીં ગભરાજોતા ?
આંઉ જીવંત અઈયા ઈન વિસયમેં
કીં શંકા ગનોતા ?
મુંજા હથ અને પગ નેરયો !
ઈતા આઉં પંઢજ અઈયાં !
મુંકે સ્પર્શ કરયો અને આંઉ પ્રેત નઈયાં.
તેંજી આંકે ખબર પોંધી,
કારણ કે પ્રેતકે હડમસ હોંય નતા
પણ આંઈ નેરયોતા તેં પરમાણે મુંકે અંઈ.
પોય ઈસુ પંઢજા હથપગ ઈનીકે વતાયોં.
હી ભનાવ એતરો મળે
આનંદદાયક હો સે ઈ
સચો મંઝી સગ્યા ન.

ઉની ઇનીકે ફરીથી ચ્યોં,
"શાસતરમેં લખેલો આય:
ઇશ્વરજો હલાયલ ઓધાર કરીંઘલ
દુઃખ સહન કરીંઘો અને મરણ પામીઘો.
પણ ત્રે ડીં
ઇ સજીવન થીંઘો.
શાસતરમેં ઇ પણ લખેલો આય :
હીન ઓધાર કરીંઘલજી સતાસેં
માડુએંકે ચો કે ઇ
પાપસે ફરેં
અને ઇશ્વરજી ઇચ્છા પરમાણે જીવન જીવીએં
એતરે ઇશ્વર ઇનીકે માફી બક્ષીઘા.
હી સનેડો પેલા યરૂશાલેમમેં
અને પોય મળે પ્રજાએંમેં
પરગટ કયો ખપે.
આંઇ જ માડુએ વટે
હીની મણી ગાલીએંજા સાક્ષી અયો.
મુંજા પિતા ઇશ્વર ડિનેલ વચન પરમાણે આંઉ આં મથે
પવિતર આત્મા હલાઇઘોસ.
પણ જેં સુધી પવિતર આત્મા અચે ન,
અને માડુએંકે હીની ગાલીએંજી સાક્ષી ડિનેલા
ઇશ્વરજો પરાક્રમ આંકે પ્રાપ્ત થીએ ન,
તેં સુધી યરૂશાલેમ મંજ્જ રોજા."
પોય ઇસુ પંઢજે ચેલેકે શેરનું બાર
છેક બેથાની સુધી ગની વ્યા.

ઈ ઉતે પુગા એંતરે
ઈસુ હથ ઉચાં કરેને ઈનીકે આશીરવાદ ડિનો.
ઈ આશીરવાદ ડીંધા હોવા એળેમેં ઈ ઉનીથી
છૂટા પ્યા અને આકાશમેં ઉંચકે ગનેમેં આયા.
ઉની ઘૂટણે પઈને ઈનીજો ભજન કર્યો.
અને હરખાંધા હરખાંધા યરૂશાલેમ પાછા આયા.
ઉતે મંધરમેં નિરંતર ઈશ્વરજો ભજન કરેજો
ઈની ચાલુ રખ્યોં.